

[Indenrigsministeren.]

en Fortolkning, som jeg meget godt ved, at man hævder, nemlig den, at det kun skulde være til Flygtningene og de allierede Soldater, man skulde være berettiget til at beslaglægge Ejendomme. Det er vist rigtigt, at det er de to Ting, der er nævnt under Behandlingen her paa Rigsdagen, men jeg maa deroverfor hævde og hævde ganske bestemt, at naar man kun nævner disse to Ting, eller naar man i det hele taget nævner disse to Ting, er det for at nævne Eksempler og ikke for at sige, at der kun kan være Tale om disse Ting. Hvis man ikke havde tænkt sig andet, er det da givet, at saa havde man skrevet det i selve Loven i Stedet for at tale om Hensynet til de bestaaende særlige Forhold. Der er ikke Tale om, at det kun skulde være Flygtninge og allierede Soldater, og jeg kan her i samme Forbindelse henvise til Lovforslagets Motiver, hvori det hedder, at Rekvizition i Henhold til Loven vil kunne ske til Dækning af saavel allieret som dansk Behov, herunder ogsaa Behov af særlig Art, der maatte være en Følge af de for Tiden herskende særlige Forhold. Jeg er derfor sikker paa, at alle de Formaal, hvortil Loven er benyttet, vil kunne siges at falde ind under den.

Det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) nævnte et bestemt Forhold, nemlig Formueopgørelsen i Henhold til Loven af 22. Juli 1945, men ogsaa det maa vel siges at være et bestaaende særligt Forhold, som, om ikke det alene skyldtes Krigstilstanden, saa dog havde en af sine meget væsentlige Aarsager deri.

I øvrigt kan jeg ikke sige andet, end at det glæder mig særdeles meget, at et Medlem af det radikale Parti gaar saa stærkt ind for Ejendomsrettens absolutte Bevarelse og melder sig som en afgjort Modstander af enhver Form for Ekspropriation. Det skal jeg erindre mig i de kommende Dage, men vil saa for Resten hævde, at her er der ikke sket andet end en vis Indskrænkning under Hensyntagen til de øjeblikkelige særlige Forhold.

Stumph: Den højtærede Indenrigsminister har øjensynlig ikke faaet ganske fat i, hvad det var jeg udtalte i mit første Indlæg. Jeg udtalte mig nemlig ikke saaledes, som det blev gengivet heroppefra. Jeg sagde ikke, at man fra Administrationens Side skulde være gaaet langt længere, end Loven tillader. Jeg udtalte, at det synes, som om den har været benyttet ud over det, som den hjemlede Ret til, men det er jo

en noget anden Udtalelse end den, som den højtærede Indenrigsminister talte om heroppe. Det er rigtigt, hvad den højtærede Indenrigsministersagde om de Domme, der er afsagt, men det er lige saa rigtigt, at de Domme, der er afsagt ved Østre Landsret, ikke er endelige endnu, hvilket kunde tyde paa, at der er divergerende Opfattelser, idet den ene Dom er appelleret til Højesteret, hvilket den jo næppe vilde være blevet, hvis det var soleklart, at Østre Landsret havde Ret. Men jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa den højtærede Indenrigsministers Udtalelser nu. Naar Sagen gaar i Udvalg, kan vi jo drøfte Problemet der.

P. N. Petersen (Røjle): Naar den højtærede Minister hævder, at disse to Ting kun nævnes som Eksempler, skal jeg ikke benægte Muligheden af, at det forholder sig saadan, men Stillingen er jo alligevel en ganske anden, naar der er Tale om en Indkvarteringslov, og hvad man forstaar ved dette Begreb, end naar det drejer sig om Beslaglæggelse under almindelige Forhold. Jeg kunde finde mig i, om man havde nævnt andre Ting, som stod i Forbindelse med Militæret; jeg kunde maaske ogsaa i yderste Fald gaa med til, naar der var Tale om selve Ordensmagten, om selve Politiet, at man havde nævnt noget i denne Retning, men det kunde aldrig i Livet falde mig ind, at f. Eks. Ligningsdirektoratet eller lignende Institutioner skulde kunne komme ind under denne Lovgivning. Hvis den offentlige Administration ikke er i Stand til at skaffe sig Lokaler paa anden Vis — der kunde tænkes forskellige Muligheder; man kunde maaske enten erhverve dem paa samme Maade, som det f. Eks. lykkedes for Københavns Kommunalbestyrelse, eller ved en Forenkling af Administrationen, en Decentralisering —, er der efter min Opfattelse kun een Vej at gaa, og det er en særlig Lovgivning; for efter min Opfattelse hører dette ikke hjemme under Indkvarteringsloven.

Naar den højtærede Indenrigsminister udtrykte sin store Glæde over, at Det radikale Venstre indtog den Stilling til Ejendomsretten, maa jeg minde den højtærede Minister om, at ingen har været varmere Tilhængere af Ejendomsretten end netop Det radikale Venstre, og at vi netop søger at faa saa mange selvstændige Ejendomme og Virksomheder i Landet, som det overhovedet er muligt. Det skal glæde mig i allerhøjeste Grad, om den højtærede In-